

**Formulare Aduocatoru[m] et Procuratoru[m] Romane
Curie et Regij Parlamenti**

Katholische Kirche / Curia Romana

Hagenaw, 6. März 1503

VD16 F 1887

Sequit[ur] s[ecun]da insta[n]tia s[anctum] q[uando] fuit appellatu[m] a
diffinitua vel int[er]locutoria iudic[em]. [et] nec fuit renu[n]ciatu[m]
appellat[i]o[n]i exp[re]sse nec tacite. Et p[ri]mo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70733)

iudex a q̄ etiā defert appellatōi; z remittit cām ip̄am iudici sup̄iori
 ad quē est appellatū; z sic abdicat iurisdictionē. et tūc n̄ p̄t se ampli⁹
 intrōmittere: nisi sup̄ior eādē cāz sibi remitteret. c. cū pati. d. appel. z
 r̄nder seu dat ap̄los p̄ bec v̄ba Defero appelloni v̄e vl̄ admitto ap
 p̄llatōez v̄iaz. vl̄ remitto cām istā meo sup̄iori. vl̄ nolo me ampli⁹
 intrōmittere d̄ hac cā. *Uel sic: et icōueniēs n̄ credo vos ī aliq̄ gual*
 se. et iō defero v̄e appellatōi p̄nse: nisi inq̄tū sup̄ior ad quē ē appel
 latū duxerit admittēdū: inq̄tū a iure ei fuerit d̄ferēdū hāc r̄n̄sionē
 p̄ debet apl̄is vob̄ faciēdo. p̄ tales ap̄los abdicat a se iurisdictionē
 qz remittit z gnitionē appellonis iudici ad quē. et iō si expost p̄cedit
 totū nullū ē: z sic vidi iudicari. Et dādo istos ap̄los reuerētiales p̄t
 assiḡre t̄minū appellatū ad it̄ arripēdū: vl̄ ad se sup̄iori iudici p̄sen
 tādū vl̄ appellatōi intrōducēdū seu reuelādū vl̄ cā p̄seq̄ndū. si ap̄
 p̄llās n̄ obedit: renūciat appelloni. S; ad finiedū cāz n̄ p̄t p̄fige
 re t̄minū. qz id n̄ ē in pr̄ate appellat̄. c. ex insinuatōe. d. appel. Alij sūt
 apl̄i refutatozj. s. qn̄ iudex a q̄ refutat appellatōez vl̄ eā n̄ admittit
 qd̄ fit sepe qn̄ appellat̄ ab inflocutoria. et tūc p̄t p̄cedere donec fue
 rit ihibit⁹. qz si ihibit⁹ esset nō pl⁹ p̄cederet. qz si faceret p̄ iudicē ad
 quē fuit appellatū añ oia: z velo eleuato p̄stico tūc d̄ p̄cessu si fuerit
 petitiū p̄ appellōez reuocabit tāqz attētatū seu inouatū añqz p̄gscat̄
 d̄ valore appellonis. p̄t sp̄retū iudicē a q̄: q̄ p̄tēp̄ sit iudicē ad quē: lz
 fuerit ihibit⁹: vt. c. n̄ solū. d. ap. li. vj. etiā posito qz app⁹ p⁹ modū re
 piat̄ friuola vl̄ iniusta vl̄ nulla: vt ibi z glo. et h̄ ē p̄t bonū obediē
 quā d̄z iudex sup̄iori suo. c. ois aia. d. sen. excō. tūc qn̄ dat refutatoz
 rios n̄ assiḡt appellatū t̄minū ad p̄cedēd. nec aliō nisi ad p̄ducēdū ī
 cā p̄ncipali corā se. vñ d̄z ēt aduerse iudex a q̄ fuit appellatū qz exq̄
 sit petitiū apl̄i qz n̄ p̄cedat donc eos dederit. qz scā iteri eēt nulla: vt
 c. ab eo. d. ap. z appellās tenet dare verā z correctā copiā sue appella
 tiōis iudici a q̄: vt sup̄ ea possit d̄libare q̄s z q̄les ap̄los d̄cat dare.
 z exp̄t̄ ip̄i⁹ appellat̄ f̄m cōez vsū d̄ doctria siue p̄ctica. vñ qn̄ appel
 lās cōpuit t̄mio sibi p̄firo p̄ iudicē a q̄ ad recipiēdū ap̄los corā eo:
 semel eos par⁹ r̄cipe: si tūc sibi n̄ dāt: n̄ tenet apl̄i⁹ corā eo cōpere: lz
 p̄t p̄seq̄ suā appellonē: vt z i gl. i. c. q̄uis rigor. d. ap. i. de. z d̄z peti se
 pe z sepi⁹ z istat̄ seu cū istātia mltiplicataz vno p̄textu. vt e. de. i. p̄n.

*fora aptoz d̄
diffaroz*

No 6

Alij refutatozj

Et d̄ notam digniss

notam dign

Sequit̄ secunda instantia. s. qn̄ fuit appel

latū a diffinitiva vel ab interlocutoria iudicē z legitime: nec fuit re/
 nunciatū appellatōi exp̄sse neccacitē. et p̄mo in Ro. cu. **XXIII**
 Rimo sciēdū ē qz qn̄ appellatū fuit ab inflocutoria siue gra
 uamiet̄ Ro. cu. p̄cedit sic. qz sūt tres citatiōes: z tenent̄ tres
 t̄mi anteqz iudex ad quē possit ihibere iudici a q̄. **Prim⁹**

De terminis dilatois ord. iud.

ad dicēdū cōmissionē. qz illi iudices curie Ro. cēsēt delegati: nō
ordinarij. qz nō dant nisi p cōmissionē specialē quā sūt interdū pa
pa z cōit vicecācellari⁹ aut p̄lar⁹ ali⁹ ad h̄ specialr deputat⁹. Quo
terminio tēto: si nihil dicat cōmissionē: citat itez appellat⁹ ad dicēdū
dū appellatōez ad idē. et si nihil cō dicat: citat itez ad ipu gnduz
et iustificādū. impugnādū. s. appellationē p appellatū: z iustificādū
pcessū. et ecōtra p appellatē. qz appellat⁹ tenet iustificare pcessum
iudicij a q. vt. l. q ad ciuilia. de appell. Quibz tenet in q̄rto tētio con
cedit iudex ad quē inhibitiōez p iudicē a q̄ et nō an nec vltra pcedat
instān appellāte z pre aduersa ad h̄ vocata. Post h̄ pgnoscat iudex
ad quē de valore z v̄tute appellōnis an fuit bñ vel male appellatū
Et tūc aut p̄nūciat male fuisse pcessū z bñ appellatū: z retinet cām
p̄ncipalē corā se p̄dēnādo appellatū in expēn fact⁹ p appellatē i p̄se
cutiōe cāe appellatiōis h̄mōi. Aut p̄nūciat male z idebite fuisse ap
pellatū z bñ pcessū: z cās p̄ncipalē remittit iudici a q̄ fuit appellatū
cōdēnādo appellatē in expēn fact⁹ p appellatū: z has taxat: z cōpel
lit eū ad eas soluēdū. Et ita vidi ad vngūē fuari i palatio aplico.

*De remissione tē q
p̄ iudicē ad quē nō
appellat⁹ qui aliquid veniit
iudicē ad iudicē aliquo*

Secūdo in curijs inferioribus xxv.

i N alijs aut curijs inferioribus. s. metropolitanā zc. Introdu
cta appellatōe p appellatē v̄l ei⁹ p̄curatorē corā iudice appel
latiōis: Si appellatio cōtineat cās ḡuamis. i. cās tales q̄ si
vere essent: deberēt legitie reputari. et tal' appellatio recipit. et tunc
cōcedit citatio appellatū p appellatū cū narratōe cōtētoz i appella
tione cū iūtimatiōe q̄ si nō cōpareat: nihilo mi⁹ pcedet in ea iuxta p̄
uilegiū cāz appellationū. et sic iudex a q̄: p̄t pcedere vsqz ad inhi
bitiōē. z an obfuoatōez dictoz t̄riū t̄miorz iudex ad quē nō p̄t in
hiberi: nisi iudex ad quē al' esset ordinari⁹ ipaz p̄tū z possz adiri
p simplici q̄relā: sic est si appellet a decano: p̄posito: v̄l archidiacono
no ad ep̄m: v̄l ad papā: v̄l ei⁹ delegatū. qz tūc talē clam iudex p̄t li
cite apponere. qz nō est metropolitanā q̄ nō p̄t adiri p̄ subditos sus
fraganeoz nisi p̄ remediū appellatiōis. c. Roman. d. fo. cō. z. c. Ro
mana. de appell. li. vj. qz iurisdictionē nō hz turbare vel absoluerē
nisi in q̄tū de iure z cōsuetudie legitia z p̄sc̄pta sibi p̄mittit: vt c. s.
allegat⁹. At̄n p̄posito q̄ nō fuerit iudex a q̄ inhibiti⁹ est pcedere z p̄
cessit: ac appello postmodū p̄nūciat legitia: totū id qd fecerit p̄ ap
pellatiōez sibi iūtimatā reuocabit p iudicē ad quē. Sec⁹ si nō fuerit
appellatio legitia. c. Nō solū. in fi. de appell. i. vj. nisi fuisset inhibiti⁹
vt dictū est. quia tūc venisset p̄ modū artētor̄ reuocandū. Et i ta
li terminio p̄firo ipsi appellato ipse p̄t dicere p̄ra appellationez ea
que sibi competunt de iure. s. q̄ non fuit appellatum infra. x. dies